

РЕШЕНИЕ

№ 28048

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9324** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение №3726 от 15.08.2024 г. по НАХД № 17589/2023 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 130-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 22-4332-024021/11.10.2023 г., издадено от началник сектор в Отдел „Пътна Полиция“-СДВР. С постановлението, на Р. Г. Д. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл. 20, ал. 2 с.з. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

В касационната жалба, подадена от Д. са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила, обосновано с неправилна преценка за законосъобразност на НП, неправилна преценка на доказателствата, неправилни изводи на съда за извършеното нарушение, не били изследвани причините за ПТП. Изложени са подробни съображения за данните от родителите на касатора във вр. с настъпилото ПТП, както и за заявената скорост на движение от касатора - около 80 км/ч, близо до околоръстен път, на който тази

скорост била разрешена.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., поддържа касационната жалба а в ход по същество претендира и основателността ѝ, претендира разноски.

Ответникът оспори жалбата в писмен отговор чрез юрк.М., в който претендира правилност на съдебното решение, оспорва доводите в касационната жалба за несъставомерност на извършеното и неправилност на преценката на съда.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, на основание чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, като преценява въззивното решение за правилно.

Административнонаказателната отговорност на Р. Д. с НП е ангажирана за това, че на 23.09.2023г. около 23:15 ч., в [населено място] по бул Ал. М., с посока на движение от ул. Самара към „Околовръстен път, управлявайки лек автомобил „Рено М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , на около 200-300 метра след светофарна уредба преди Околовръстен път, внезапно предприел маневра, вследствие на което е самокатастрофирал в бордюр и дърво в дясната част на пътното платно и преобърнал автомобила на лявата страна, пътната настилка била суха, атмосферните условия добри, не е имало в този участък ППС освен лек автомобил, управляван от бащата на касатора, в който се намирала и неговата майка – Г. и К. Д.. Те подали сигнал до 112, на място се отзовали екипи на бърза помощ, на пожарна безопасност и полицейски екип.

Пристигналите на мястото служители на ОПП - СДВР установили щетите и съставили протокол за ПТП ведно със скица към него, а Р. Д. попълнил саморъчна декларация. Свидетелят К., на длъжност „младши автоконтрольор" към ОПП – СДВР съставил АУАН, а въз основа на него било издадено и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са

нарушени, както и че при извършеното е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба и правилно е приложена санкционната норма и ангажирана отговорността на касатора за извършеното.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН. В проведеното от състава на въззивния съд обективно и пълно следствие касаторът не е ангажирал доказателства за насрещно доказване. Правилно Съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, а постановлението е съобразено с изискванията на чл. 57 ЗАНН за форма, в това число съдържа описание на фактическите обстоятелства, послужили като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност. В АУАН и в наказателното постановление причината за настъпване на ПТП – поради несъобразена скорост с релефа на пътя и завой, реализира ПТП, самокатастрофира в бордюр и дърво вдясно, като вследствие на удара се преобръща в страни, е обвързано с нарушаване на общото задължение, по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП – съобразяване скоростта на управлявания автомобил с интензивността на движението. Установено и доказано е по несъмнен начин, че Р. Д. е управлявал автомобила, с който е извършено нарушението, в случая е без значение размера на скоростта, липсват други фактори, които да оправдаят поведението на водача и настъпилото ПТП. Несъобразената скорост по чл.20, ал.2 ЗДвП не е съизмерима с разрешената максимална такава с пътен знак, обратното, разрешената скорост не е равнозначна на съобразената по разпоредбата. Поради това доводите в касационната жалба в тази насока са неотнормими към преценката за правилно приложение на закона при издаване на процесното НП. Правилно са преценени и свидетелските показания, в това число на родителите на Д. - само относно съставомерните по чл.20, ал.2 ЗДвП обстоятелства.

Съставът на въззивния съд е достигнал до фактически изводи, съответни на доказателствата и приетите за установени факти, формирал е правилни правни изводи за установеност на нарушението и законосъобразно ангажиране на отговорността на Р. Д. с процесното НП.

При тези изводи на касационната инстанция, обжалваното съдебно решение като валидно и допустимо - постановено от законен състав и по подадена в срок жалба срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, постановено при правилно приложение на процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде оставено в сила. Не се установиха сочените в касационната жалба основания за неправилно приложение на закона, нито други такива, за които касационната инстанция следи служебно.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника чрез юрк. М. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. М. и които се определят в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, във

връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3726 от 15.08.2024 г. по НАХД № 17589/2023 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 130-ти състав.

ОСЪЖДА на Р. Г. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на СДВР разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.